

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 136/2018
13.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Димитрија Митића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Данила Николића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/17 од 24.10.2017. године, у седници већа одржаној 13.02.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Димитрија Митића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/17 од 24.10.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године, између осталих, окривљени Димитрије Митић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика те му је у смислу члана 17. и члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (ЗМ) изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, у трајању од годину дана, по правноснажности пресуде, а на основу члана 87. и члана 246. став 7. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, као у изреци пресуде, те му је на основу члана 91. и члана 92. КЗ одузета корист прибављена извршењем кривичног дела, као у изреци, те је обавезан да Вишем јавном тужиоцу у Нишу и Вишем суду у Нишу накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1042/17 од 24.10.2017. године, ставом I, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године, у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Димитрија Митића тако што му је суд за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних

дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 05.08.2016. до 02.11.2016. године.

Истом пресудом, ставом II, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године, у делу одлуке о изрицању мере безбедности одузимање путничког возила марке „...“ модел ..., као предмета употребљеног за извршење кривичног дела, док је ставом III, усвојена жалба браниоца окривљеног ББ и укинута пресуда Вишег суда у Нишу К 130/16 од 21.04.2017. године, у делу у коме је окривљени ББ оглашен кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члан 35. Кривичног законика и у односу на овог окривљеног предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Димитрија Митића, адвокат Данило Николић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 81. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 1024/17 од 24.10.2017. године, тако што ће потврдити првостепену пресуду или што ће другостепену побијану пресуду укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење али пред потпуно измењеним већем, при чему предлаже да Врховни касациони суд одреди да се застане са извршењем казне затвора према окривљеном Димитрију Митићу до окончања поступка пред овим судом.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези

става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Димитрија Митића, адвоката Данила Николића, се указује на повреду кривичног закона одредбу члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, у вези са одредбом члана 81. став 2. ЗМ, уз образложење да је Апелациони суд у Нишу, као другостепени, начинио повреду поступка предвиђену одредбом члана 81. став 2. ЗМ, јер је усвојио жалбу Вишег јавног тужиоца у Нишу и преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеном Димитрију Митићу уместо васпитне мере појачаног надзора од стране органа старатељства изрекао казну затвора у временском трајању од три године. По ставу одбране, другостепени суд није могао да преиначи првостепену пресуду на седници већа, по жалби јавног тужиоца, без одржавања претреса пред другостепеним судом. Таквим поступањем другостепеног суда, по ставу одбране, повређен је закон на штету окривљеног Димитрија Митића.

Међутим, Врховни касациони суд налази, да иако се поднетим захтевом указује на повреду закона, одредбу члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, ова повреда закона се везује за повреду процесне одредбе - члана 81. став 2. ЗМ а захтев образлаже чињеничним питањима везаним за кривичну санкцију, што не спада у круг повреда које представљају разлог за подношење захтева за заштиту законитости из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, због којих окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, те је захтев оцењен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић